

den, thi han skal hverken kunne dansk eller tysk. Skulde han have sluttet sig til de tyske menigheder? Da der i tilslutning til den danske menighed oprettes en dansk skole for menighedsmedlemmernes børn, finder frk. K. det »abstossendes« således at inddrage børnene i den nationale kamp. Men var de ikke blevne inddragne i den nationale kamp ved at gå i tyske skoler? Når kirkevisitatorerne interesserer sig for, om lærerne i disse driver slesvig-holstensk agitation, skader det imidlertid efter frk. K. alvorligt byens skoler og børnenes uddannelse. De dansksindede, enten de nu er helstatsmænd eller ejderdanske, er for frk. K. fanatiske, nationalistiske, bestemte af økonomiske interesser, lænkede i vanebundethed og savner evne til at tænke »i stort format«. Side op og side ned støder man på de mest ulogiske og hårrejsende udtalelser.

Holger Hjelholt.

Kay Schmidt-Phiseldeck har i sin Bog *Eduard Meyer og de historiske Problemer* (Aarhus 1929) nedlagt et stort Arbejde og f. Ex. givet en fuldstændig Fortegnelse over Ed. Meyers Skrifter. Denne, der er saa fremragende som Forsker, er dog ikke saa betydelig som Theoretiker, hvad der ogsaa viser sig i, at han ikke sjældent har ændret sin Opfattelse paa dette Omraade. Dette gør Forf. nu omhyggeligt Rede for og tager selv Stilling dertil, hvorved han ofte fjerner sig fra Meyer; men derved er hans Skrift blevet saare indviklet, og man mærker desuden stærkt, at han ikke selv er Historiker.

Kr. E.

I Aarene 1908—1917 udkom »Norges Historie«, skreven af A. Bugge, E. Hertzberg, Taranger, Yngvar Nielsen, O. A. Johnsen og Sars. Nu rykker en ny Generation frem med et nyt Arbejde *Det norske Folks Liv og Historie gjennem Tidene*, der skal naa fra forhistoriske Tider til Verdenskrigen og de følgende kritiske Aar. Det er ikke blot Ønsket om at fremlægge Resultater af flittig Forsken, men ogsaa en Trang til at gøre et eget Syn paa Udviklingen gældende, der har tilskyndet til at skrive Norges Historie paany efter forholdsvis faa Aars Forløb. Mange Oplevelser og Erfaringer har gjort det korte Spand af Tid mærkeligt langt. Professor Edvard Bull er Værkets Redaktør og skriver sin Part; de andre Forfattere er Wilhelm Keilhau, Haakon Shetelig og Sverre Steen.

Den svenske Historiker, Formand for svensk historisk Forening, Rektor ved Handelshøjskolen i Stockholm Carl Hallen-

dorff er 28. April 1929 næsten 60 Aar gammel afgaaet ved Døden.

I sin smukke Biografi i svensk hist. Tidsskr. (XLIX 239 ff.) minder Eli Heckscher om, at H. tilhørte den lille Kreds af højt-begavede Mænd, som i Aarene op imod Verdenskrigen betegnedes som »Unghöger«. Ikke alene i svensk Politik har den sat Spor; ogsaa indenfor Historieforskningen har den i høj Grad gjort sig gældende. Adskillige af dem var Elever af Harald Hjärne; alle var de paavirket af hans Syn paa Sveriges Stormagtstid, dens Mænd og deres historiske Indsats. Til Omvurderingen af Karl XII-Tiden har ogsaa H. ydet væsentlige Bidrag, først ved sin Doktorafhandling: *Bidrag till det stora nordiska krigets förhistoria* (1897), som fremdrog August af Sachsens Betydning for den svenske Politik, ved en Række Specialafhandlinger og derefter ved Bogen om *Karl XII och Lewenhaupt* (1902), som forøger Generalens og formindsker Kongens Ansvar for den store Katastrofe.

Efterhaanden udvidede H. sin Studiekreds. Af *Sveriges traktater* har han udgivet store Dele af V. og VI. Bd. Som Rektor ved Handelshøjskolen overtog han forskellige økonomisk-historiske Arbejder, navnlig en Skildring af *Sveriges riksbank 1668—1918* (1919—20). Vigtigere og mere i Overensstemmelse med hans Interesser var det, at han i den senere Del af sit Liv kom til fortrinsvis at beskæftige sig med Sveriges Historie i det 19. Aarh. Talrige Afhandlinger og Artikler, delvis samlet i Bøger, vidner om hans overordentlige Arbejdsevne. *Illusioner och verklighet, studier över den skandinaviska krisen 1864* (1914) var baaret af en stærk Beundring for Bismarck og af Uvilje mod den nordiske Skandinavisme, medens *Från Karl XV dagar* (1924) var stærkt kritisk i Vurderingen af denne Konge. Betydeligere er hans Skildring i XII. Bd. af *Sveriges historia till våra dagar* (1923).

Som Repræsentant for svenske Historikere deltog H. i de senere Aars internationale videnskabelige Samarbejde. Danske Historikere vil fra de forskellige Sammenkomster bevare Mindet om interesseret Medvirken og vennesælt Samvær. Ar. L.

Paa Tilskyndelse af Professor Eli Heckscher har Ledelsen af Handelshögskolan i Stockholm og Stockholm Högskolas Myndigheder samvirket ved Oprettelsen af et *Institut för ekonomisk historia*, som skal begynde sit Arbejde i dette Efteraar. Et Skridt henimod Samling af Stockholms højere Lærestalter, henimod Dannelsen af et Universitet er dermed sket. Der skal undervises ved det nye Institut, men i første Række skal der gøres viden-